

ת"פ 2375/11/11 - מדינת ישראל נגד ישימברט היילה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 2375-11-11 מדינת ישראל נ' היילה ואח'
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ישימברט היילה

הנאשמים

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירות של תקיפה בתנאים מחמירים, עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק ועבירת העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.9.06 בשעה 08:50 בערך, ברחוב נווה שאנן 53 בתל אביב תקף הנאשם בהיותו בגילופין ביחד עם אחר (נאשם 2) את ב' נ' א' (להלן: "**המתלונן**") בכך שהיכו אותו באגרופיהם, טלטלו אותו, העיפו אותו לעבר חלון ראווה, הפילוהו לרצפה, בעטו בו ודרכו עליו. כתוצאה מהתקיפה כאמור לעיל, נגרמו למתלונן שטפי דם, המטומה ובצקת סביב עין ימין וכן שבר בארובת עין ימין.
3. בהמשך לאמור לעיל, הגיעו שוטרים למקום האירוע וביקשו לעכב את הנאשמים. הנאשם איימו על המתלונן, בנוכחות השוטרים, בכך שצעקו לעברו לסתום את הפה וזאת במטרה להפחידו או להקניטו.

פרשת התביעה

4. כבר עתה יצוין כי סעיפים 4 ו-5 לאישום הראשון בכתב האישום נמחקו כמו גם האישום השני ולפיכך הנאשם יזוכה מהם.

(ראה החלטתי בפרוטוקול מיום 21.10.14).

5. בהודעתו במשטרה **(ת/3)**, מסר המתלונן כי הוא מכיר את הבחור שתקף אותו וכי שמו בני המתגורר ברמלה. המתלונן סיפר כי ביום 18.9.06 בשעה 08:30 היה לבדו בתחנה מרכזית בתל אביב לפתע התוקף חנק אותו בצוואר, זרק אותו על הרצפה, הרים אותו והדביק אותו לקיר, וכשביקש להימלט הכה אותו באגרוף בעינו וחבט אותו בבטנו. המתלונן מסר כי כתוצאה מהתקיפה אינו יכול לפתוח את פיו. עוד מסר המתלונן כי בהתחלה התוקף לא אמר לו דבר אך לאחר מכן הבין כי רצה לקחת ממנו את ארנקו והוא התנגד לכך. אנשי אבטחה שעברו במקום הבריחו את התוקף ושוטרים תפסו אותו. המתלונן מסר כי התוקף היה ביחד עם שני אנשים נוספים אשר ניסו להפריד ביניהם אך ללא הצלחה.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 18.9.06 (ת/3))

6. בעדותו בבית המשפט מסר המתלונן כי ביום האירוע הלך לקניות בנווה שאנן בתל אביב והבחין בשלושה חברים שאחד מהם הוא מכיר. המתלונן מסר כי הוא מכיר את התוקף שכן למד איתו בפנימייה אך אינו זוכר את שמו. המתלונן העיד כי בעתה אירוע התוקף היה עם שיער ארוך אסוף וכלשונו: **"זה עם הקוקו בא ותקף אותי"**. לדבריו התוקף עם "הקוקו" חנק אותו בצווארו, הדביק אותו לוויטרינה של חלון ומשלא הצליח להפיל אותו, הזעיק את חבריו על מנת שאלה יבואו ויעזרו לו, אך החברים סרבו להשתתף בתקיפה. לדבריו כנראה אחד מהם הצטרף, כאשר התוקף עם "הקוקו" הכה אותו באגרופו והחבר שהצטרף הכה אותו בגבו וניסה להפיל אותו. המתלונן אינו זוכר בדיוק מה הוא עשה לו ורק זוכר שקיבל מכה ואגרוף בעין ימין שלו. בהמשך הדברים העיד המתלונן כי נפל על הרצפה ולמקום הגיעו שני מאבטחים והפרידו ביניהם. המתלונן העיד כי אינו זוכר את מעשיו של כל אחד מהתוקפים. בחקירתו הנגדית מסר המתלונן כי התוקף בשם בני היה עם שיער בצבע ג'ינג'י ארוך ואסוף. לדבריו, הבחור השלישי שהיה עם הנאשם לא התערב בתקיפה. בחקירתו הנגדית מסר המתלונן כי בני הוא שתקף אותו באגרוף. עוד מסר כי הוא מכיר את הבחור שניסה להפריד אך אינו זוכר את שמו. המתלונן נשאל כיצד הוא יודע שהבחור השני הכה אותו בגב ובנקודה זו המתלונן עזב את דוכן העדים ויצא מאולם בית המשפט כשהוא בוכה. לכשחזר המתלונן אל דוכן העדים השיב כי הרגיש מכה ושלל את האפשרות שהבחור השלישי הוא זה שהכה אותו בגבו מאחר והבחור השלישי עמד בצד ולא התערב. במסגרת חקירתו הנגדית חזר המתלונן מספר פעמים כי הבחור השלישי לא לקח חלק בתקיפה ואף לא ניסה להפריד ביניהם אלא לגרסתו הוא רק עמד בצד. לדברי המתלונן הוא **הותקף על ידי שניים בלבד**. המתלונן מסר כי אינו מכיר את התוקף השני.

(ראה פרוטוקול מיום 10.04.14 עמ' 11 שורות 25-30, עמ' 12 שורות 1-4, 7-17, 22-30, עמ' 13 שורות 9-11, 14, 20)

7. עד תביעה 6 יורם ברוס העיד בבית המשפט כי בזמן האירוע שימש **כמאבטח** ביחד עם ע"ת/7 שאף הוא מאבטח בתחנה המרכזית בתל אביב. לדבריו, הוזעק למקום וכשהגיע לרחוב נווה שאנן הבחין **בשני** אנשים ממוצא אתיופי **כשהם שיכורים** תופסים בבחור ממוצא אתיופי ומתנפלים עליו באגרופים תוך שהם מטלטלים אותו ומעיפים אותו על ויטרינה של חנות. לדבריו, **התוקפים הפילו אותו על הרצפה בעטו בו ודרכו עליו**. כשהגיע למקום לדבריו, התוקפים חדלו לבעוט במותקף. אז הוא וע"ת/7 תפסו את התוקפים וביקשו מהם להשיב לידי המותקף את נעליו והם אכן השיבו לו את הנעליים. **לאחר מכן, הגיעו שוטרים למקום ולקחו את התוקפים לתחנת המשטרה**. העד מסר כי **התוקפים תקפו בצורה שווה** ותאר את התקיפה על ידם: **"שניהם התנפלו עליו ופצצו אותו בלי רחמים. אם לא היינו עוצרים את המכות, הם היו שולחים אותו במצב קשה לבית החולים"**. בחקירתו הנגדית מסר העד כי אינו זוכר כלום מהאירוע.

(ראה פרוטוקול מיום 10.4.14 עמ' 9, עמ' 10 שורה 28)

8. נפתלי נפתליב ע"ת/1 מסר בעדותו בבית המשפט כי הדברים שתיאר בזכ"ד מיום 18.9.06 (ת/2) נמסרו לו מבחור ממוצא אתיופי בעל שיער בצבע ג'ינג'י.

(ראה פרוטוקול מיום 10.04.14 עמ' 8 שורות 19-24).

9. **ילנה בוליסיאנקו**, ע"ת/2 העידה בבית המשפט כי ביום האירוע הייתה שוטרת סיור וערכה את דו"ח הפעולה (5/ת) ודו"ח מעצר (6/ת). העדה מסרה כי אינה זוכרת את האירוע.

(ראה פרוטוקול מיום 21.10.14 עמ' 16 שורות 24-26, עמ' 18)

10. בהודעתו במשטרה (7/ת), מסר **ג'ונתן אורושנסקי** ע"ת/7 כי ביום האירוע שימש **כמאבטח**. לדבריו ביום האירוע בשעה 20:15 לערך הבחין **בשני** בחורים **שיכורים** שהתגרו באנשים תוך שהם דוחפים אותם, דפקו על דלת של רכב שחלף ברחוב השקמה וכאילו חיפשו להתקוטט עם מישהו. לדבריו, קודם לאירוע נשוא כתב האישום, הבחין בבחור בעל שיער בצבע ג'ינג'י ניגש לחייל שעמד בצומת נצמד אליו ודחף אותו כשאליו הצטרף בחור ממוצא אתיופי ובאותו רגע הזעיק תגבור. החייל הצליח להתחמק מהשניים. לאחר מכן השניים ניגשו לרחוב שאנן והוא יחד עם מאבטח נוסף בשם יורם ברוס (ע"ת/6) **הבחינו** כי הם מתנפלים על עובר אורח ממוצא אתיופי. העד מתאר כי הנאשם והאחר **"פיצצו אותו בבעיטות, אגרופים, זרקו אותו על ויטרינה של חנות, הפילו אותו לרצפה ובעטו בו"**. לדבריו, הבחין במתלונן בעודו **פצוע זרוק על הרצפה כשהוא מדמם בפניו, באפו וגם ידיו היו מלאות בדם**. כאשר הנאשם והאחר הבחינו בו ובמאבטח יורם ברוס, חדלו מלהכות את המתלונן, **מיד הם עיכבו את השניים** עד שהגיעו שוטרים למקום. העד נשאל מי מבין התוקפים היה דומיננטי יותר וזה השיב כי **שניהם היכו את המתלונן באותה מידה**. העד מסר כי המתלונן מסר לו שהתוקפים ביקשו ממנו כסף. העד נשאל האם המתלונן התגונן וזה השיב בשלילה והוסיף כי **לא הייתה ביכולתו של המתלונן להגיב**.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 18.9.06 (7/ת))

11. בעדותו בבית המשפט מסר ג'ונתן אורושנסקי ע"ת/7 כי אינו זוכר את פרטי האירוע.

(ראה פרוטוקול מיום 21.10.14 עמ' 19)

12. **ליאורה ימין מויסטר** ע"ת/8 גבתה את הודעת הנאשם במשטרה. לדבריה אינה זוכרת את האירוע שכן חלפו מאז 8 שנים. לדבריה כתבה בטעות ביום גבית ההודעה את תאריך הלידה של הנאשם. העדה נשאלה האם חקרה את הנאשם מבלי שהיה לפניה את המסד הראייתי הקושר ומפליל או מזכה אותו וזו השיבה כי הונחה **בפניה גרסת המאבטחים אשר ראו את הנאשם וחברו מכים את המתלונן**. העדה נשאלה מדוע לא ערכה מסדר זיהוי והיא השיבה כי לא הייתה לה אפשרות טכנית לבצע מסדר זיהוי. העדה נשאלה מדוע לא ווידאה כי הנאשם אכן תקף את המתלונן שכן לגרסתו בכלל לא השתתף בקטטה וזו השיבה: **"ברגע שראו אותו ועצרו אותו בגין תקיפה של אדם אחר..."**. בהמשך מסרה כי **הביאו אותו שני מאבטחים שראו אותו תוקף**. העדה נשאלה למשך הזמן עד אשר הגיעה משטרה וזו השיבה: **"מבחינתי המאבטחים ראו את התקיפה ועיכבו את התוקפים במקום עד הגעת השוטרים ואני מאמינה למאבטחים ולשוטרים ולא לתוקפים"**. העדה נשאלה כיצד קבעה כי הנאשם שיכור וזו השיבה כי הנאשם מסר כי הוא בא לשתות ולהכיר בחורות.

(ראה פרוטוקול מיום 21.10.14 עמ' 21 שורות 6, 13, 31-32, עמ' 24 שורות 20-24, 28, עמ' 25 שורות 15-18, 19-20)

13. ממזכר מיום 18.9.06 עולה כי הבחור בשם בני גברה הוא שאיים וקילל באירוע.

(ראה מזכר מיום 18.9.06 (ת/1))

14. בזכ"ד (ת/2) אשר ערך השוטר נפתלי נפתלייב, עולה כי במהלך חיפוש על עצור ממוצא אתיופי, התנגד העצור לחיפוש, קילל את השוטרים ואיים עליהם: **"נראה אתכם באזרחות, בלי מדים" ובאומרו להם: "חבל שהיטלר לא הרג את כולכם, שם זין על כולם"**. בזכ"ד נרשם כי העצור בעל שיער בצבע ג'ינג'י.

(ראה זכ"ד (ת/2)).

15. בלוח תצלומים (ת/4) נראה המתלונן כאשר עינו הימנית נפוחה וחבולה. מדו"ח סיכול המחלה עולה כי קיימת נפיחות סביב עין ימין וכן נמצאו לו שברים ארוכות העין ימין.

(ראה לוח תצלומים ותעודות רפואיות (ת/4)).

16. בדו"ח פעולה (ת/5) שנרשם ביום האירוע, ציינו השוטרים ואדים סולבייב ונפתלי נפתלייב כי הגיעו למקום האירוע והבחינו במתלונן כאשר הוא חבול בפניו ויורד לו דם, **המתלונן התקשה לדבר והצביע להם על הנאשם וחשוד שמוחזקים בידי מאבטחים במקום. בנוכחותם שני החשודים איימו על המתלונן בכך שקיללו אותו וצעקו לו לסתום את הפה אחרת יתפסו אותו שוב ויתקפו אותו**. השוטרים הודיעו לחשודים כי הם עצורים והם הובאו

לתחנת המשטרה ביחד עם המתלון. הנאשם מסר את פרטיו והחשוד הנוסף סרב למסור פרטים.

(ראה דו"ח פעולה מיום 18.9.06 (ת/5))

17. במזכר שערכה השוטרת ליאורה מויסטר (ע"ת/8) האחרונה ציינה כי **במהלך חקירתו של הנאשם ובנוכחותה קילל** הנאשם את שוטר המג"ב אשר שמר עליו באומרו לו: "אני שם עליך זין ועל כל המשפחה שלך" עוד ציינה כי הנאשם איים על שוטר המג"ב בכך שאגרף את ידו ונשך את לשונו בתנועה מאיימת.

(ראה מזכר מיום 18.9.06 (ת/9)).

פרשת ההגנה

18. בהודעתו במשטרה הכחיש הנאשם כי תקף את המתלון. תחילה מסר הנאשם כי הגיע למקום עם חבר שלו כדי לבלות. לאחר מכן מסר כי הגיע לבדו כדי לפגוש בנות **ואישר כי שתה אלכוהול** ולדבריו: "**כמה בירות**". בהמשך הודעתו אף הכחיש הנאשם כי היה במקום האירוע ברחוב נווה שאנן.

(ראה הודעתו במשטרה (ת/8)).

19. בעדותו בבית המשפט העיד הנאשם כי ביום האירוע הגיע לבדו לבר באזור התחנה המרכזית כדי לבלות. לדבריו הצטרפו אליו שלושה חברים ממוצא אתיופים והוא אינו יודע מהיכן הם. בהמשך אחד מהם עזב בטענה שיש לו עבודה. בשעות בוקר מוקדמות היה ביחד עם שני חברים, אך לאחר מכן התברר כי אותו חבר שעזב נשאר במקום. לדבריו, שני החברים דחפו את החבר שעזב והוא ניסה להפריד ביניהם. הנאשם עמד על גרסתו כפי שמסר בהודעתו במשטרה והכחיש כי תקף את המתלון. לדבריו, חבר שלישי נעלם ולא נתפס על ידי השוטרים. הנאשם אישר כי למקום הגיעו מאבטחים בחלוף 4-5 דקות. הנאשם שלל היכרות עם המתלון והכחיש כי צעק לעבר המתלון כי יסתום את פיו. הנאשם עומת עם הודעתו במשטרה שם מסר כי הגיע למקום עם חברו וזה השיב כי הגיע לבדו והוסיף כי לאחר מכן פגש בשלושה חברים שלו. עוד מוסיף הנאשם כי היה תחת השפעת אלכוהול ביום האירוע: "**הייתי קצת שתוי באותו בוקר. יכול להיות שדיברתי שטויות. אמרתי שאני לא מכיר. אינני מכיר אף אחד מהשלושה**". הנאשם הכחיש כי קילל שוטר מג"ב וכי מכיר אדם בשם בני. אז הטיח בו ב"כ התביעה כי בני הודה במעשים וזה השיב כי בני הכה את המתלון. בהמשך חזר ומסר כי אינו מכיר את בני.

דין והכרעה

20. מחומר הראיות עולה כי המתלון הותקף על ידי שני אנשים, האחד בשם בני, המוכר למתלון מימי לימודיהם ואדם נוסף אשר לטענת התביעה הוא הנאשם שלפנינו.

21. מנגד, טוענת הסניגוריה כי בזירת האירוע נכחו שלושה אנשים אשר שניים תקפו את המתלון וכשהגיעה המשטרה

אחד מן השניים ברח מן המקום ולפיכך, קיימת טעות בזיהוי של הנאשם כמי שהשתתף בתקיפה.

22. כל ההתרחסות נשוא כתב האישום, עובר לתקיפה והתקיפה עצמה **היתה לנגד עיניהם** של שני המאבטחים יורם ברוס וג'ונתן אורשנסקי (ע"ת/ 6 ו-7). עדים אלה הבחינו בשני אנשים שיכורים המכים את המתלונן מכות נמרצות. תיאור התקיפה על ידי המאבטחים מעלה כי אכן מדובר היה בתקיפה קשה מאוד תוך גרימת נזקים לגופו של המתלונן באופן **שלא יכול היה לדבר** כלל וכלל.

23. **יתרה מכך, המאבטחים תפסו את התוקפים ועיכבו אותם עד להגעת המשטרה.**

24. משמעות הדבר היא כי תוקפיו של המתלונן נתפסו על ידי המאבטחים והובאו על ידי השוטרים שהגיעו למקום כאשר מדבריהם לא עולה כלל כי תפסו חשודים שלא היו מעורבים באירוע או שחזו בהימלטות של חשוד שלישי אחר.

25. ממזכר ת/5 עולה כי השוטרים הבחינו במתלונן שהיה חבול מוכה מדמם וללא יכולת דיבור. באותו מעמד הצביע המתלונן על החשודים שנתפסו והללו איימו עליו בנוכחות השוטרים.

26. אין חולק כי שני החשודים שנתפסו הינם בני והנאשם שלפני.

27. גרסת הנאשם היא כי ידו לא הייתה במעל וכי התוקף השני נמלט מהמקום. גרסה זו עומדת **בסתירה חזיתית** עם דברי שני המאבטחים **אשר ראו** את הנאשם תוקף את המתלונן באופן ברוטאלי ביחד עם החשוד האחר ששמו בני. זאת ועוד, עם הגעת השוטרים הצביע כאמור המתלונן על שני החשודים שנתפסו ובתוכם הנאשם.

28. הנאשם לא העלה במסגרת חקירתו במשטרה את העובדה כי היה מעורב שלישי שהיה במקום ואשר ברח מזירת האירוע. רק בעדותו בבית המשפט מסר זאת.

29. בשים לב לראיות שעלו במהלך הדיון, הנני דוחה את גרסת הנאשם מכל וכל וקובע כי יש לאמץ את גרסת התביעה באשר היא מושתת על עדי ראיה מהימנים לחלוטין, המחזקים את גרסת המתלונן.

30. סוף דבר, הנני מרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפה בתנאים מחמירים ואיומים.

ניתנה היום, כ"ג כסלו תשע"ה, 15 דצמבר 2014, במעמד הצדדים